

Venstres daværende leder, hr. Anders Fogh Rasmussen, som på et tidspunkt bl.a. siger til BT, det var i 1998, at det kun er en svag statsminister, som kan have behov for at have ansat så mange politiske rådgivere.

Han siger bl.a. også, at Statsministeriet på det her tidspunkt minder mere og mere om solkongens hof. Solkongen havde nogle til at hjælpe sig med at tage tøjet på, snøre skoene og endda nogle til at hjælpe sig med at spise. Hvis en minister bliver helt omgivet af rådgivere, mister han til sidst evnen til at tænke selv.

Hvordan synes statsministeren, at hans udtalelser fra den tid hænger sammen med virkeligheden nu?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse hr. Henrik Sass Larsen om, at det også i dag er min opfattelse, at det er fantastisk præcise og rammende udtalelser, og de er også dækkende for min holdning i dag.

Kl. 13.05

Af nøjagtig samme grund har den nye regering selv udarbejdet den interne retningslinje, at hver minister højst må ansætte én såkaldt særlig rådgiver, og denne særlige rådgiver ansættes efter nøjagtig de retningslinjer, der ligger i betænkningen fra 1998, og det vil bl.a. sige, at den pågældende særlige rådgiver forlader ministeriet sammen med ministeren, når og hvis det bliver aktuelt.

Henrik Sass Larsen (S):

Men det er jo udmærket, at man kan skifte lidt holdning. Men Venstres daværende leder har jo også sagt på et tidspunkt, at ministre skal kunne tænke selv, og at der ikke er brug for at ansætte politiske kommissærer for partiapparaterne, som politisk rådgiver ministerierne. Og efter at udvalgsbetænkningen er fremkommet i 1998, siger Venstres på daværende tidspunkt nye formand til Weekendavisen, at han afviser brugen af særlige rådgivere. »Jeg har altid være imod det, og det er jeg fortsat«, siger han.

Er det så ikke lidt dobbeltmoralisk bagefter al ligevel at begynde at ansætte folk, en eller to eller flere? Jeg kan forstå, at den her regering har flere ansatte, end den forrige regering havde. Er det ikke sådan, at man faktisk i sin tid bare brugte det til at genere indenrigspolitisk, og det, man nu gør, rent faktisk er at praktisere dobbeltmoral i særlig stor målestok?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som hr. Henrik Sass Larsen gengiver mine gamle udtalelser, må jeg sige, at jeg bliver mere og mere begejstret for dem og slået af, hvilken forudseenhed der prægede de udtalelser, som bl.a. blev fremsat helt tilbage i 1998.

Og jeg kan bekræfte, at det også i dag er min opfattelse, at ét af kriterierne for at blive minister er, at man kan tænke selv, og det skal man aldeles ikke have rådgivere til. Det må ministeren selv kunne gøre.

Disse såkaldt særlige rådgivere, som denne regering har ansat, er én pr. minister, som er ansat med den særlige funktion at varetage kontakten til pressen. Disse særlige rådgivere skal ikke hjælpe ministeren med at tænke, men med at få ministerens tanker frem til offentligheden.

Henrik Sass Larsen (S):

Jo, men man kan jo ikke slippe uden om udtalelserne om, at man i sin tid gik meget hårdt til den forrige regering, beskyldte den for magtmissbrug. Man sagde, at det var en fuldstændig uskik, der var kommet ind i forvaltningen, og alt mulig andet. Nu prøver man så med en forklaring om, at det kun er én pr. minister og det er noget andet.

Jeg kan også henvise til noget andet, som den daværende leder af Venstre sagde, og der er blevet sagt mange ting i denne her sag, nemlig at det er meget udansk, og at det ikke bør være det offentlige, der betaler for politiske embedsmænd.

Det er da vanskeligt at smygge sig uden om den udtalelse, når f.eks. statsministeren ansætter en af sine gamle embedsmænd i Statsministeriet.

Så siges der også i det her interview – hvis man nu er så begejstret for, hvad man tidligere har sagt – at man bestemt ikke vil udelukke, at partiet Venstre kan gøre brug af at betale eksperter i fremtiden. Så ville jeg jo høre, om partiet Venstre ikke kunne finansiere den slags udskejelser, hvis man nu vil stå fast på sine oprindelige standpunkter.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg fastslå, at jeg aldeles ikke har skiftet holdning. Min holdning er i dag nøjagtig den samme, som den er blevet gengivet i mine gamle udtalelser fra 1998. Der var nemlig tale om, at der i en periode under den tidligere regering fandt et klart misbrug sted, ved at der var en uklar sammenblanding af, hvornår der